

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาความเสียหาย
จากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ
ปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในการพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในอันเนื่องมาจากการนำเข้า
สินค้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอย่างน้อยต้องพิจารณาจากปัจจัย ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราและปริมาณของการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากหลักฐานและข้อมูล
การเปลี่ยนแปลงของการนำเข้าสินค้านั้น ดังนี้

(ก) มีปริมาณการนำเข้าของสินค้าที่เห็นได้ว่าเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน หรือ

(ข) มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณการนำเข้าในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ
ผลผลิตของสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ

(๒) ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนแบ่งตลาด
ของสินค้านำเข้าในที่มีต่อตลาดสินค้าโดยรวมภายในประเทศ

(๓) การเปลี่ยนแปลงของระดับการขาย ให้พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปริมาณหรือมูลค่าการขายสินค้าชนิดเดียวกัน

(๔) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลผลิต ให้พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน

(๕) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลิตภาพ ให้พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน

(๖) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำลังการผลิตที่ใช้จริง ให้พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราการใช้กำลังการผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน

(๗) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำไรหรือขาดทุน ให้พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลกำไรหรือขาดทุนอันเนื่องมาจากการผลิตและจำหน่ายสินค้าชนิดเดียวกัน

(๘) การเปลี่ยนแปลงของระดับการจ้างงาน ให้พิจารณาจากปริมาณการจ้างแรงงานในการผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน

ข้อ ๒ การดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยตามข้อ ๑ ให้แสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐ

(๒) ผู้มีส่วนได้เสีย

(๓) แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในวงอุตสาหกรรมนั้น

ข้อ ๓ ข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยตามข้อ ๑ ต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันมากที่สุดและให้ใช้ข้อมูลย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

พรทิวา นาคาศัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการป้องกันจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้การพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่
อุตสาหกรรมภายในอันเนื่องมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้